

Intervju

Matteo Polesel in Sara Cariglia Študenta tržaške univerze sta dejavna na področju prostovoljnega dela in solidarnosti. Mladi skozi tovrstne izkušnje razvijejo empatijo, odgovornost in občutek pripadnosti širši skupnosti

»Prostovoljstvo bi morali promovirati tudi v šolah«

Matteo Polesel OSEBNI ARHIV

Sara Cariglia OSEBNI ARHIV

**Svetlana Breclj
Martina Cavotta**

TRST V prazničnem decembru se ozrimo okrog sebe, pomagajmo ljudem v stiski in postanimo bolj pozorni do sočloveka. Za mlade je vključevanje v prostovoljske akcije v tem obdobju še posebej dragoceno, saj jim ponuja priložnost, da razvijejo empatijo, odgovornost in občutek pripadnosti širši skupnosti.

Ko se mladi učijo prostovoljstva, hkrati razvijajo veščine, ki jih bodo potrebovali kot odrasli. Organiziranje zbiralnih akcij, pomoč v domovih za starejše, sodelovanje pri dobrodelnih akcijah ali vključevanje v lokalne iniciative zahtevajo razvijanje različnih veščin, kot so sodelovanje, komunikacija in načrtovanje. Gre za izkušnje, ki krepijo samozavest ter osebni in družbeni uspeh. Mladim namreč omogočajo, da spoznajo nove ljudi in se povežejo z okoljem, v katerem živijo. Poleg tega je prostovoljstvo dokaz, da podoba naše družbe ne oblikuje le politiki in mednarodne organizacije. Vsakdo lahko prispeva: z nasmehom, s svojim časom in konkretnimi dejanji.

Na pogovor smo povabili 19-letna študenta: Saro Cariglia in Mattea Polesla, ki obiskujeta tržaško univerzo in sta z nami delila svoje izkušnje o prostovoljstvu in solidarnosti.

Kdaj in zakaj si se odločil, da postaneš prostovoljec?

Matteo: Prostovoljno delo opravljam v župniji. Že sedem let sem animator na oratoriju (GREŠ) ter lani in letos tudi vzgojitelj pri Katoliški akciji. Oratorij je okolje, ki mi je veliko dalo z vidika izkušenj in tu

di ljudi, ki sem jih spoznal. Moji prijatelji v San Donaju so prav z oratorija, vsi smo animatorji. Prav zaradi oratorija sem zelo zrasel, na primer postal sem manj sramežljiv.

Sara: Prostovoljstvo sem začela približno v prvem letniku srednje šole, ker se mi je zdelo odličen način, da pomagam, še posebej v naši vasi, ki je precej majhna, zato lahko že ena oseba prispeva k spremembam.

Na katerem področju opravljaš prostovoljno delo in kaj ti je pri tem najbolj všeč?

Matteo: Prostovoljno delam v oratoriju. Najbolj mi je všeč, da sem pogosto z otroki, prav od nos z njimi in naklonjenost, ki mi jo vračajo v zameno za tistih nekaj preprostih dejavnosti, ki jim jih pripravimo.

Sara: Na splošno pomagam družtvu iz naše vasi, ki zbira sredstva za pediatrični oddelek bližnje bolnišnice. Zelo rada sodelujem z ljudmi, z drugimi prostovoljci in obiskovalci, in vedno je zelo zadovoljivo videti veliko udeležbo na dogodkih.

Kaj ti pomeni prostovoljstvo in kako bi k temu pritegnil tudi druge?

Matteo: Prostovoljstvo je zame dajati in prejemati. Torej dati svoj čas in energijo, v zameno pa prejeti lepe izkušnje, spomine in razloge za osebno rast. Prepričan sem, da je pritegniti druge težko, saj je prostovoljstvo zelo osebna stvar. Poskus, da bi koga pritegnil, pogosto pomeni posegati v njegovo zasebnost. Zato bi rekel, da razen tega, da jim pokažeš, kaj prostovoljstvo dejansko pomeni, z neko konkretno izkušnjo, na primer z ogle-dom tipičnega dne prostovoljca, je zelo težko nekoga priteg-

niti, še posebej v okolju, v katerem sem jaz prostovoljec.

Sara: Zame prostovoljstvo pomeni konkretno prispevati k ustvarjanju priložnosti za tiste, ki jih potrebujejo, z angažirano in brez pričakovanja česar koli v zameno, verujoč v »cilj« oziroma namen, za katerega se pomaga. Za vključitev drugih bi naredili več promocije, bolj spodbujali ljudi, predvsem v šolah.

Ali te je katera izkušnja med prostovoljnim delom še posebej zaznamovala?

Matteo: Župnijo smo šli obiskat dom za ostarele, kjer so bili zelo zahtevni starostniki z resnimi težavami. Ta izkušnja mi je bila zelo všeč, saj mi je omogočila stik z ljudmi, ki so po mojem mnenju med najbolj zapostavljenimi v družbi in bi si zaslužili veliko več pozornosti in ljubezni bližnjih. Drugič sem prostovoljno delal kot natak pri Anffasu, združenju družin z osebami z motnjami v razvoju. Tudi ta izkušnja mi je bila izjemno všeč. Videti nasmeh teh fantov in deklet, ki imajo pogosto zelo iz-

Neposreden vpogled v resničnost

Prostovoljstvo pozitivno vpliva na razvoj mladih, saj jih spodbuja k razumevanju raznolikosti življenjskih izkušenj. Ko se srečajo z ljudmi, ki se spopadajo z osamljenostjo, pomanjkanjem ali drugimi težavami, dobijo neposreden vpogled v resničnost, ki je pogosto ne opazijo. To krepi njihovo občutljivost do drugih in jih uči, da je solidarnost pomembna vrednota. Prostovoljstvo jih oblikuje v bolj sočutne, odgovorne in aktivne posameznike. Gre za lastnosti, ki so ključne za prihodnost naše družbe.

razite fizične ali socialne težave, in njihovo veselje, da lahko preživljajo čas skupaj, ter predvsem, da imajo cilj, na primer streči pri mizah, je bilo neprecenljivo.

Kako razširjena pa se ti zdi odločitev za prostovoljstvo med mladimi?

Matteo: Malo, zelo malo. Čeprav to temelji predvsem na mojih osebnih izkušnjah. Morda je prostovoljcev več, kot se mi zdi.

Kako uskladiti šolo, zasebno življenje in prostovoljstvo? Veliko ljudi misli, da nimajo dovolj časa, kaj je res?

Sara: Mislim, da je – kot pri vsaki stvari – potrebno določeno ravnotežje. Če ti je nekaj pomembno, si znaš vzeti čas za prostovoljstvo, ki ga lahko dojemáš tudi kot trenutek odmora, na primer od učenja. Na koncu ljudje vedno najdejo čas za tisto, kar jih zanima, zato se včasih izgovor, da ni dovolj časa, sliši nekoliko kot pretveza. Prostovoljstvo se lahko uskladi z učenjem, če ga vidiš kot pavzo, in z zasebnim življenjem, če ga dojameš kot novo dejavnost, ki lahko gotovo prinese nekaj dobrega.

Kakšno vlogo ima šola pri spodbujanju prostovoljstva med mladimi?

Sara: Mislim, da ima šola zelo pomembno vlogo pri spodbujanju prostovoljstva med mladimi, saj pogosto ravno preko šole pridejo do študentov nove in zanimive priložnosti, ki lahko postanejo spodbuda za njihovo osebno rast. Poleg tega bi morala šola prostovoljstvo promovirati, da bi mladim pomagala razviti večjo državljansko zavest in tudi večjo občutljivost.

Instagram

@direkt_pd #bodidirekten

Meme Damir Terčon
Komentarji Marco D'Errico

- Donaldtrump:** Tudi mene prezgodna tema uspava, vendar delo se ne bo opravilo samo.
- kamala.harris:** Kaj nimaš popoldanskega počitka? Pri tvojih letih bi bilo treba zgodaj spat!
- Melaniatrump:** Potrebujem že jaz počitek, delo z drevesci me zelo utruja.
- P.Sanchez:** Zaradi teme bomo vsi znoreli kot Skandinavci.
- Dipiazza:** Kakor da bi pogrešali norce v Trstu ... Si že slišal za »Trieste città dei matti«?
- armadeicarabinieri:** Še iščemo bedaka, ki je obglavil pastirčka v jaslicah.
- ašd.mladina:** Buh dej, da so vsaj odprli smučarske proge.

Bodimo zmeraj direktni!

Sodelavke in sodelavci mladinske strani @Direkt: Svetlana Breclj, Julija Cante, Martina Cavotta, Nika Maria Costantin, Marco D'Errico, Malina Dolhar, Lapo Farolfi, Emil Favento, Mila Gergolet, Tadeja Gergolet, Sara Hlabian, Elisabetta Lovero, Martin Kits Nieuwenkamp, Francesco Petaccia, Veronica Piredda in Damir Terčon. Pridruži se nam! Z nami stopi v stik prek Instagrama. Beri nas vsak petek.

Za dve ustavi temeljna družbena vrednota

TRST Slovenska in italijanska ustava prostovoljstvo varujeta kot temeljno družbeno vrednoto. Slovenska ustava ga posredno podpira prek pravice do združevanja in svobode delovanja nevladnih organizacij, ki omogočajo, da prostovoljci prispevajo k skupnemu dobremu. Italijanska ustava je še bolj izrecna: v 18. členu priznava in spodbuja državljansko pobudo ter vlogo prostovoljskih skupin pri opravljanju dejavnosti v javnem interesu. Obe ustavi tako ustvarjata okolje, v katerem lahko prostovoljci svobodno delujejo, krepijo solidarnost in bogatijo demokratično družbo. **Veronica Piredda**